PS PERSONENSCHADE UPDATES

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 35, 2026

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:1557 25-09-2026

Een patiënt is in verband met rugklachten geopereerd. Als gevolg van deze operatie heeft de patiënt een gedeeltelijke dwarslaesie opgelopen en is hij rolstoelgebonden. De rechtbank heeft de vordering tot aansprakelijkheid van het ziekenhuis afgewezen. Het hof heeft bij tussenarrest een deskundige benoemd. Door tussenkomst van het IGZ is nog een extern onderzoek verricht door een andere deskundige. Het hof volgt in zijn eindarrest het vonnis van de rechtbank. Het middel klaagt onder meer dat de overwegingen van het hof onbegrijpelijk zijn. Volgens het middel is het oordeel van het hof dat er in theorie maar twee keuzemogelijkheden waren (uitstel van de operatie met neurologische follow-up of direct opereren) en dat bij uitstel ook op enig moment dezelfde operatie met dezelfde risico's zou moeten worden uitgevoerd onbegrijpelijk. Volgens het middel zou de patiënt, in het licht van de bevindingen van de door het hof benoemde deskundige, de keuze hebben gehad om zich niet te laten opereren. De Hoge Raad overweegt dat het hof heeft gesteld dat uit de opinie van de door het IGZ benoemde deskundige volgt dat sprake was van progressie van het neurologische beeld en dat een operatie hoe dan ook op enig moment zou hebben moeten plaatsvinden, en dat het hof niet meegaat in de andersluidende opinie van de eigen benoemde deskundige dat niet opereren nog een optie was. Het hof heeft met deze verwijzing kennelijk slechts bedoeld dat volgens de eigen benoemde deskundige bij een uitgestelde operatie dezelfde risico's zouden bestaan op ernstige complicaties, en niet dat ook volgens de eigen benoemde deskundige in een later stadium zeker een operatie zou hebben moeten plaatsvinden. De klachten van de patiënt stuiten hierop af. De overige klachten van het middel kunnen evenmin tot cassatie leiden.

Parket bij de Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2026:892 22-09-2026

Strafrecht. Niet-letsel. Conclusie A-G Paridaens. In cassatie wordt geklaagd over de toewijzing van de vordering van de benadeelde partij. De vordering van de benadeelde

partij heeft onder meer betrekking op gestolen sieraden. Het middel klaagt dat het hof onvoldoende gemotiveerd is afgeweken van het door de verdediging ingenomen uitdrukkelijk onderbouwde standpunt dat de vordering niet-ontvankelijk is, nu de waardeschatting van sieraden in die vordering op ChatGPT is gebaseerd. Het klaagt verder dat de beslissing van het hof niet naar de eis der wet met redenen is omkleed, omdat het hof deze waardeschatting zonder nader onderzoek of deugdelijke motivering tot uitgangspunt heeft genomen. De waarde van die sieraden is door de benadeelde partij geschat op een bedrag van € 49.874. Bij die schatting heeft de benadeelde partij met behulp van ChatGPT rekening gehouden met de verandering van de goudprijs en inflatiecorrectie. De A-G overweegt dat in beginsel geen rechtsregel zich ertegen verzet dat een benadeelde partij bij de onderbouwing van haar vordering gebruik maakt van een 'AI-tool', zoals ChatGPT. Wel is volgens de A-G van belang dat de berekening voldoende inzichtelijk en controleerbaar is voor de overige procespartijen en de rechter. Hoewel het hof de hoogte van de toewijzing van de vordering wat betreft de sieraden niet direct heeft gebaseerd op de berekening van de benadeelde partij, maar op een schatting van het hof, heeft het hof bij die schatting onmiskenbaar de door de benadeelde partij voorgestelde en deels op ChatGPT gebaseerde berekening gevolgd door de schade eveneens te schatten op een bedrag van € 49.874. Dit terwijl de voorbeeldberekening geen enkele bron noemt en ook anderszins door de benadeelde partij geen gegevens zijn aangedragen die de percentages en cijfers die ChatGPT heeft gehanteerd, bevestigen. Daarbij komt dat de verdediging de vordering ten aanzien van de post sieraden heeft betwist door onder meer aan te voeren dat de waardebepaling middels gebruikmaking van ChatGPT onvoldoende betrouwbaar is. De A-G is dan ook van mening dat het hof de toewijzing van de vordering van de benadeelde partij onvoldoende met redenen heeft omkleed.

Rechtbank

Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2026:6949 29-09-2026
Strafrecht. Poging tot doodslag op een medewerker van een ggz-instelling. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij. Bij het vaststellen van de immateriële schadevergoeding maakt de rechtbank gebruik van de Rotterdamse schaal en hanteert zij de door het LOVS vastgestelde aanbevelingen. Uit de onderbouwing van de vordering volgt dat er sprake is van persisterende klachten na traumatisch hersenletsel en dat een medische eindsituatie nog niet is bereikt. De rechtbank beschouwt dit letsel als het primaire letsel en schaart het onder categorie 2.1

hersenletsel, onder d minder ernstig (bandbreedte € 10.000 tot € 29.000). Het gevorderde bedrag van € 25.000 acht de rechtbank billijk. De rechtbank is verder van oordeel dat het letsel als gevolg van aangezichts- en tandletsel valt onder categorie 9.1 gezichtsletsel, onder d breuken van jukbeenderen, onder II eenvoudige breuken van de jukbeenderen waarbij enige reconstructieve chirurgie nodig is (bandbreedte € 3.000 tot € 4.500). Weliswaar heeft een dergelijke operatie niet plaatsgevonden, maar er is wel sprake van een fractuur, fors zichtbaar aangezichtsletsel, sensibiliteitsklachten en tandbeschadigingen. Het gevorderde bedrag van € 1.500 acht de rechtbank billijk. Tot slot past de rechtbank de aanbeveling toe om de bedragen van het primaire en secundaire letsel te verhogen met 10% vanwege het ernstige verwijt dat de verdachte te maken valt met betrekking tot het toebrengen van het letsel. De rechtbank overweegt hiertoe dat het handelen van de verdachte actief en doelbewust was gericht op het toebrengen van dodelijk letsel aan de benadeelde partij. Anders dan door de benadeelde partij is gevorderd, zal de rechtbank niet een verhoging met een percentage van 20% toepassen, omdat de verdachte, volgens een hem betreffend psychiatrisch rapport, als sterk verminderd toerekeningsvatbaar moet worden beschouwd. De rechtbank stelt de totale immateriële schadevergoeding naar billijkheid vast op € 29.150.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:12563 17-09-2026
Deelgeschil. In 2025 is een vrouw bij het verlaten van een winkel gevallen over een lege palletwagen. Zij droeg op dat moment de vier sierkussens die zij had opgehaald voor zich. Door de val heeft de vrouw haar linkerelleboog gebroken. Aan dit verzoek in deelgeschil heeft de vrouw ten grondslag gelegd dat de winkel een onrechtmatige daad jegens haar heeft gepleegd, doordat zij een gevaarzettende situatie in het leven heeft geroepen. Volgens de winkel is er geen sprake geweest van onrechtmatig (gevaarzettend) handelen, maar behoorde de vrouw de benodigde oplettendheid in acht te nemen. Bovendien zou zij zijn gewaarschuwd voor de palletwagen. De rechtbank loopt de Kelderluik-criteria langs. De rechtbank overweegt dat het laten staan van een lege palletwagen gevaarzettend is, maar aangezien er gewaarschuwd is, er geen sprake is van een onrechtmatige gedraging. De waarschuwing heft naar het oordeel van de rechtbank de gevaarzetting op. Het is dé wezenlijke te nemen maatregel. Weliswaar heeft de vrouw verklaard dat zij niet gewaarschuwd is, maar de rechtbank heeft op dit moment geen reden om aan de schriftelijke verklaring van de medewerker te twijfelen. Zijn verklaring is duidelijk en concreet en de vrouw heeft hier niet méér tegenovergesteld dan dat het volgens haar anders is gegaan – dus

zonder de waarschuwing. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat indien in een eventueel vervolg zou komen vast te staan dat de vrouw niet is gewaarschuwd, dan wél aan de vereisten van onrechtmatige daad is voldaan en de winkel aansprakelijk is. Voor die situatie geldt, zo overweegt de rechtbank eveneens ten overvloede, wel dat de vrouw ook zelf meer voorzichtigheid had moeten betrachten: zij kon weten dat er in de winkel palletwagens zouden staan omdat de voorraad bijgevuld werd tijdens openingstijden van de winkel en zij heeft zelf haar zicht gedeeltelijk beperkt door met de kussens voor zich in haar handen te lopen, waardoor zij minder zicht had op waar ze liep. Een percentage eigen schuld van 25% is gezien deze omstandigheden in beginsel (zonder vooruit te lopen op een mogelijke billijkheidscorrectie) redelijk.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:9687 17-09-2026
Mondeling vonnis. In 2022 heeft een aanrijding plaatsgevonden. De WAM-verzekeraar van de auto die het ongeval heeft veroorzaakt heeft aansprakelijkheid erkend. Het gaat in deze zaak om de vraag of de eisende partij destijds een van de inzittenden was van de auto die werd aangereden. De eisende partij stelt dat hij links achter in de auto zat en dat hij als gevolg van de aanrijding lichamelijk en psychisch letsel heeft opgelopen. De WAM-verzekeraar betwist dat de eisende partij ten tijde van de aanrijding in de auto zat en weigert de schade te vergoeden. De eisende partij vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat hij inzittende van de auto was. Alle getuigen hebben het verhaal van de eisende partij bevestigd, behalve de veroorzaker van het ongeval, die niet als geheel onpartijdig kan worden beschouwd. Daarnaast heeft de eisende partij de volgende dag de huisartsenpost bezocht. Anders dan de WAM-verzekeraar aanvoert vormt het feit dat de eisende partij pas later naar de huisartsenpost is gegaan geen aanleiding om aan zijn verhaal te twijfelen. Daarvoor bestaat een goede verklaring: hij is na de aanrijding eerst gewoon gaan slapen en heeft pas toen hij wakker werd met pijn de huisarts opgezocht. Tot slot wordt (ten overvloede) opgemerkt dat de WAM-verzekeraar zelf erkent dat op de eerste foto in een rapport (opgesteld op verzoek van de WAM-verzekeraar) inderdaad iemand vaag links achter in de auto lijkt te zitten. De verzochte verklaring voor recht wordt toegewezen.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:27924 11-09-2026
Deelgeschil. In 2020 is een destijds 13-jarige jongen door de huisarts verwezen naar de afdeling Neurologie in een ziekenhuis wegens onder meer pijnklachten in de rug en beide benen. In dit ziekenhuis heeft de neuroloog een MRI-scan van de lumbale

wervelkolom aangevraagd, waar volgens de betrokken arts geen afwijkingen op te zien waren. De jongen bleef klachten houden. In 2021 heeft in Turkije nader medisch onderzoek plaatsgevonden. Er werden toen bij hem meerder tumoren geconstateerd, in zijn hoofd en rug. Er heeft een herbeoordeling plaatsgevonden van de MRI-scan. In dit verslag wordt onder meer vermeld dat er waarschijnlijk al pathologisch tumorweefsel te zien was. Op verzoek van partijen is er vervolgens een expertiseonderzoek uitgevoerd door de Nederlandse Vereniging voor Radiologie (NVvR). In deze procedure verzoekt de jongen onder meer dat de rechtbank voor recht verklaart dat de radioloog en/of neuroloog van het ziekenhuis niet heeft/hebben gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot mocht worden verwacht en dat het ziekenhuis en zijn aansprakelijkheidsverzekeraar jegens hem hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de vertraging in de diagnose en de nog nader vast te stellen daardoor ontstane schade. Het ziekenhuis en zijn aansprakelijkheidsverzekeraar voeren verweer. De rechtbank overweegt dat het heel begrijpelijk is dat de jongen zich op het standpunt stelt dat de radioloog in 2020 het tumorweefsel had moeten opmerken, zeker aangezien verschillende andere radiologen wel afwijkend weefsel zagen op die scan. Het is verschrikkelijk naar dat het tumorweefsel destijds niet is gezien terwijl, als dat wel was ontdekt, er eerder ingegrepen had kunnen worden en er misschien een beter resultaat was behaald. Toch kan de rechtbank in dit deelgeschil niet vaststellen dat de eerste radioloog – en daarmee het ziekenhuis – onzorgvuldig heeft gehandeld. Het expertisepanel komt immers op grond van de bevindingen uiteindelijk juist tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat de radioloog niet heeft gehandeld volgens geldende richtlijnen en standaarden. Daarmee zijn naar het oordeel van de rechtbank niet alleen de specifieke richtlijnen en protocollen bedoeld waarin kort gezegd is beschreven hoe radiologen horen te handelen in bepaalde situaties, maar daarbij gaat het (ook) om de standaard van de redelijk handelend en redelijk bekwaam radioloog. Dat de meerderheid van de radiologen die de scan later hebben bekeken het weefsel opmerkte, is niet genoeg om te concluderen dat een redelijk handelend radioloog het weefsel (dus) had moeten zien.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:12857 20-08-2026
In een eerdere beschikking heeft de rechtbank een onderzoek door een huisartsgeneeskundige bevolen en is een deskundige benoemd. De deskundige heeft partijen en de rechtbank meegedeeld dat het in de beschikking genoemde voorschot niet toereikend is om de uitgebreide reactie namens de verzoekende partij in zijn

rapport te betrekken. Hij verzoekt om het voorschot op te hogen van 10 naar 15 uur. Met het gehanteerde uurtarief van € 181,50 inclusief btw komt dit neer op een verhoging van € 907,50. Beide partijen hebben verklaard akkoord te zijn met de verhoging. De rechtbank is van oordeel dat de verhoging van het voorschot redelijk is. Het verzoek daartoe zal derhalve worden toegewezen.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot doodslag op een medewerker van een ggz-instelling. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij. Bij het vaststellen van de immateriële schadevergoeding maakt de rechtbank gebruik van de Rotterdamse schaal en hanteert zij de door het LOVS vastgestelde aanbevelingen. Uit de onderbouwing van de vordering volgt dat er sprake is van persisterende klachten na traumatisch hersenletsel en dat een medische eindsituatie nog niet is bereikt. De rechtbank beschouwt dit letsel als het primaire letsel en schaart het onder categorie 2.1 hersenletsel, onder d minder ernstig (bandbreedte € 10.000 tot € 29.000). Het gevorderde bedrag van € 25.000 acht de rechtbank billijk. De rechtbank is verder van oordeel dat het letsel als gevolg van aangezichts- en tandletsel valt onder categorie 9.1 gezichtsletsel, onder d breuken van jukbeenderen, onder II eenvoudige breuken van de jukbeenderen waarbij enige reconstructieve chirurgie nodig is (bandbreedte € 3.000 tot € 4.500). Weliswaar heeft een dergelijke operatie niet plaatsgevonden, maar er is wel sprake van een fractuur, fors zichtbaar aangezichtsletsel, sensibiliteitsklachten en tandbeschadigingen. Het gevorderde bedrag van € 1.500 acht de rechtbank billijk. Tot slot past de rechtbank de aanbeveling toe om de bedragen van het primaire en secundaire letsel te verhogen met 10% vanwege het ernstige verwijt dat de verdachte te maken valt met betrekking tot het toebrengen van het letsel. De rechtbank overweegt hiertoe dat het handelen van de verdachte actief en doelbewust was gericht op het toebrengen van dodelijk letsel aan de benadeelde partij. Anders dan door de benadeelde partij is gevorderd, zal de rechtbank niet een verhoging met een percentage van 20% toepassen, omdat de verdachte, volgens een hem betreffend psychiatrisch rapport, als sterk verminderd toerekeningsvatbaar moet

worden beschouwd. De rechtbank stelt de totale immateriële schadevergoeding naar billijkheid vast op € 29.150.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant
Datum uitspraak: 29-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2026:6949
Zaaknummer: 01-284176-25
Rechters: Kryger, A.E. de A.E. de Kryger, T. Kraniotis en M. Kleijn Hesselink
Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Niet-letsel. Conclusie A-G Paridaens. In cassatie wordt geklaagd over de toewijzing van de vordering van de benadeelde partij. De vordering van de benadeelde partij heeft onder meer betrekking op gestolen sieraden. Het middel klaagt dat het hof onvoldoende gemotiveerd is afgeweken van het door de verdediging ingenomen uitdrukkelijk onderbouwde standpunt dat de vordering niet-ontvankelijk is, nu de waardeschatting van sieraden in die vordering op ChatGPT is gebaseerd. Het klaagt verder dat de beslissing van het hof niet naar de eis der wet met redenen is omkleed, omdat het hof deze waardeschatting zonder nader onderzoek of deugdelijke motivering tot uitgangspunt heeft genomen. De waarde van die sieraden is door de benadeelde partij geschat op een bedrag van € 49.874. Bij die schatting heeft de benadeelde partij met behulp van ChatGPT rekening gehouden met de verandering van de goudprijs en inflatiecorrectie. De A-G overweegt dat in beginsel geen rechtsregel zich ertegen verzet dat een benadeelde partij bij de onderbouwing van haar vordering gebruik maakt van een 'AI-tool', zoals ChatGPT. Wel is volgens de A-G van belang dat de berekening voldoende inzichtelijk en controleerbaar is voor de overige procespartijen en de rechter. Hoewel het hof de hoogte van de toewijzing van de vordering wat betreft de sieraden niet direct heeft gebaseerd op de berekening van de benadeelde partij, maar op een schatting van het hof, heeft het hof bij die schatting onmiskenbaar de door de benadeelde partij voorgestelde en deels op ChatGPT gebaseerde berekening gevolgd door de schade eveneens te schatten op een bedrag van € 49.874. Dit terwijl de voorbeeldberekening geen enkele bron noemt en ook anderszins door de benadeelde partij geen gegevens zijn aangedragen die de percentages en cijfers die ChatGPT heeft gehanteerd, bevestigen.

Daarbij komt dat de verdediging de vordering ten aanzien van de post sieraden heeft betwist door onder meer aan te voeren dat de waardebepaling middels gebruikmaking van ChatGPT onvoldoende betrouwbaar is. De A-G is dan ook van mening dat het hof de toewijzing van de vordering van de benadeelde partij onvoldoende met redenen heeft omkleed.

Instantie: Parket bij de Hoge Raad
Datum uitspraak: 22-09-2026
ECLI: ECLI:NL:PHR:2026:892
Zaaknummer: 25/02024
Rechters: D.J.M.W. Paridaens
Wetsartikelen: 361 lid 4 Sv, 415 lid 1 Sv en 6:79 BW

RECHTSPRAAK

Mondeling vonnis. In 2022 heeft een aanrijding plaatsgevonden. De WAM-verzekeraar van de auto die het ongeval heeft veroorzaakt heeft aansprakelijkheid erkend. Het gaat in deze zaak om de vraag of de eisende partij destijds een van de inzittenden was van de auto die werd aangereden. De eisende partij stelt dat hij links achter in de auto zat en dat hij als gevolg van de aanrijding lichamelijk en psychisch letsel heeft opgelopen. De WAM-verzekeraar betwist dat de eisende partij ten tijde van de aanrijding in de auto zat en weigert de schade te vergoeden. De eisende partij vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat hij inzittende van de auto was. Alle getuigen hebben het verhaal van de eisende partij bevestigd, behalve de veroorzaker van het ongeval, die niet als geheel onpartijdig kan worden beschouwd. Daarnaast heeft de eisende partij de volgende dag de huisartsenpost bezocht. Anders dan de WAM-verzekeraar aanvoert vormt het feit dat de eisende partij pas later naar de huisartsenpost is gegaan geen aanleiding om aan zijn verhaal te twijfelen. Daarvoor bestaat een goede verklaring: hij is na de aanrijding eerst gewoon gaan slapen en heeft pas toen hij wakker werd met pijn de huisarts opgezocht. Tot slot wordt (ten overvloede) opgemerkt dat de WAM-verzekeraar zelf erkent dat op de eerste foto in een rapport (opgesteld op verzoek van de WAM-verzekeraar) inderdaad iemand vaag links achter in de auto lijkt te zitten. De verzochte verklaring voor recht wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 17-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:9687

Zaaknummer: C/13/780656 / HA ZA 25-1845
Rechters: S.P. Pompe
Advocaten: F.M. Öksüz en A.G. Joxhorst
Wetsartikelen: 29a Rv

RECHTSPRAAK

In een eerdere beschikking heeft de rechtbank een onderzoek door een huisartsgeneeskundige bevolen en is een deskundige benoemd. De deskundige heeft partijen en de rechtbank meegedeeld dat het in de beschikking genoemde voorschot niet toereikend is om de uitgebreide reactie namens de verzoekende partij in zijn rapport te betrekken. Hij verzoekt om het voorschot op te hogen van 10 naar 15 uur. Met het gehanteerde uurtarief van € 181,50 inclusief btw komt dit neer op een verhoging van € 907,50. Beide partijen hebben verklaard akkoord te zijn met de verhoging. De rechtbank is van oordeel dat de verhoging van het voorschot redelijk is. Het verzoek daartoe zal derhalve worden toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam
Datum uitspraak: 20-08-2026
ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:12857
Zaaknummer: C/10/697879 / HA RK 25-364
Rechters: J.E. Molenaar
Advocaten: C. Harmsen en L. Beij
Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. In 2025 is een vrouw bij het verlaten van een winkel gevallen over een lege palletwagen. Zij droeg op dat moment de vier sierkussens die zij had opgehaald voor zich. Door de val heeft de vrouw haar linkerelleboog gebroken. Aan dit verzoek in deelgeschil heeft de vrouw ten grondslag gelegd dat de winkel een onrechtmatige daad jegens haar heeft gepleegd, doordat zij een gevaarzettende situatie in het leven heeft geroepen. Volgens de winkel is er geen sprake geweest van onrechtmatig (gevaarzettend) handelen, maar behoorde de vrouw de benodigde oplettendheid in acht te nemen. Bovendien zou zij zijn gewaarschuwd voor de palletwagen. De rechtbank loopt de Kelderluik-criteria langs. De rechtbank overweegt dat het laten staan van een lege palletwagen gevaarzettend is, maar aangezien er gewaarschuwd is, er geen sprake is van een onrechtmatige gedraging. De waarschuwing heft naar het oordeel van de rechtbank de gevaarzetting op. Het is dé wezenlijke te nemen maatregel. Weliswaar heeft de vrouw verklaard dat zij niet gewaarschuwd is, maar de rechtbank heeft op dit moment geen reden om aan de schriftelijke verklaring van de medewerker te twijfelen. Zijn verklaring is duidelijk en concreet en de vrouw heeft hier niet méér tegenovergesteld dan dat het volgens haar anders is gegaan – dus zonder de waarschuwing. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat indien in een eventueel vervolg zou komen vast te staan dat de vrouw niet is gewaarschuwd, dan wél aan de vereisten van onrechtmatige daad is voldaan en de winkel aansprakelijk is. Voor die situatie geldt, zo overweegt de rechtbank eveneens ten overvloede, wel dat de vrouw ook zelf meer voorzichtigheid had moeten betrachten: zij kon weten dat er in de winkel palletwagens zouden staan omdat de voorraad bijgevuld werd tijdens openingstijden van de winkel en zij heeft zelf haar zicht gedeeltelijk beperkt door met de kussens voor zich

in haar handen te lopen, waardoor zij minder zicht had op waar ze liep. Een percentage eigen schuld van 25% is gezien deze omstandigheden in beginsel (zonder vooruit te lopen op een mogelijke billijkheidscorrectie) redelijk.

Instantie: Rechtbank Rotterdam
Datum uitspraak: 17-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:12563
Zaaknummer: C/10/715152/ HA RK 26-139
Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten
Advocaten: W.M. Yue en D.M. Gouweloos
Wetsartikelen: 1019w Rv en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. In 2020 is een destijds 13-jarige jongen door de huisarts verwezen naar de afdeling Neurologie in een ziekenhuis wegens onder meer pijnklachten in de rug en beide benen. In dit ziekenhuis heeft de neuroloog een MRI-scan van de lumbale wervelkolom aangevraagd, waar volgens de betrokken arts geen afwijkingen op te zien waren. De jongen bleef klachten houden. In 2021 heeft in Turkije nader medisch onderzoek plaatsgevonden. Er werden toen bij hem meerder tumoren geconstateerd, in zijn hoofd en rug. Er heeft een herbeoordeling plaatsgevonden van de MRI-scan. In dit verslag wordt onder meer vermeld dat er waarschijnlijk al pathologisch tumorweefsel te zien was. Op verzoek van partijen is er vervolgens een expertiseonderzoek uitgevoerd door de Nederlandse Vereniging voor Radiologie (NVvR). In deze procedure verzoekt de jongen onder meer dat de rechtbank voor recht verklaart dat de radioloog en/of neuroloog van het ziekenhuis niet heeft/hebben gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot mocht worden verwacht en dat het ziekenhuis en zijn aansprakelijkheidsverzekeraar jegens hem hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de vertraging in de diagnose en de nog nader vast te stellen daardoor ontstane schade. Het ziekenhuis en zijn aansprakelijkheidsverzekeraar voeren verweer. De rechtbank overweegt dat het heel begrijpelijk is dat de jongen zich op het standpunt stelt dat de radioloog in 2020 het tumorweefsel had moeten opmerken, zeker aangezien verschillende andere radiologen wel afwijkend weefsel zagen op die scan. Het is verschrikkelijk naar dat het tumorweefsel destijds niet is gezien terwijl, als dat wel was ontdekt, er eerder ingegrepen had kunnen worden en er misschien een beter resultaat was behaald. Toch kan de rechtbank in dit deelgeschil niet vaststellen dat de eerste radioloog – en daarmee het ziekenhuis –

onzorgvuldig heeft gehandeld. Het expertisepanel komt immers op grond van de bevindingen uiteindelijk juist tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat de radioloog niet heeft gehandeld volgens geldende richtlijnen en standaarden. Daarmee zijn naar het oordeel van de rechtbank niet alleen de specifieke richtlijnen en protocollen bedoeld waarin kort gezegd is beschreven hoe radiologen horen te handelen in bepaalde situaties, maar daarbij gaat het (ook) om de standaard van de redelijk handelend en redelijk bekwaam radioloog. Dat de meerderheid van de radiologen die de scan later hebben bekeken het weefsel opmerkte, is niet genoeg om te concluderen dat een redelijk handelend radioloog het weefsel (dus) had moeten zien.

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 11-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:27924
Zaaknummer: C/09/704794 / HA RK 26-320
Rechters: P. Dondorp
Advocaten: E.C. Lubbers en M. van Gool
Wetsartikelen: 1019w Rv en 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Een patiënt is in verband met rugklachten geopereerd. Als gevolg van deze operatie heeft de patiënt een gedeeltelijke dwarslaesie opgelopen en is hij rolstoelgebonden. De rechtbank heeft de vordering tot aansprakelijkheid van het ziekenhuis afgewezen. Het hof heeft bij tussenarrest een deskundige benoemd. Door tussenkomst van het IGZ is nog een extern onderzoek verricht door een andere deskundige. Het hof volgt in zijn eindarrest het vonnis van de rechtbank. Het middel klaagt onder meer dat de overwegingen van het hof onbegrijpelijk zijn. Volgens het middel is het oordeel van het hof dat er in theorie maar twee keuzemogelijkheden waren (uitstel van de operatie met neurologische follow-up of direct opereren) en dat bij uitstel ook op enig moment dezelfde operatie met dezelfde risico's zou moeten worden uitgevoerd onbegrijpelijk. Volgens het middel zou de patiënt, in het licht van de bevindingen van de door het hof benoemde deskundige, de keuze hebben gehad om zich niet te laten opereren. De Hoge Raad overweegt dat het hof heeft gesteld dat uit de opinie van de door het IGZ benoemde deskundige volgt dat sprake was van progressie van het neurologische beeld en dat een operatie hoe dan ook op enig moment zou hebben moeten plaatsvinden, en dat het hof niet meegaat in de andersluidende opinie van de eigen benoemde deskundige dat niet opereren nog een optie was. Het hof heeft met deze verwijzing kennelijk slechts bedoeld dat volgens de eigen benoemde deskundige bij een uitgestelde operatie dezelfde risico's zouden bestaan op ernstige complicaties, en niet dat ook volgens de eigen benoemde deskundige in een later stadium zeker een operatie zou hebben moeten plaatsvinden. De klachten van de patiënt stuiten hierop af. De overige klachten van het middel kunnen evenmin tot cassatie leiden.

Instantie: Hoge Raad
Datum uitspraak: 25-09-2026
ECLI: ECLI:NL:HR:2026:1557
Zaaknummer: 25/02769
Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron en H.M. Wattendorff
Wetsartikelen: 81 lid 1 Wet RO